

Tolga Bayrı

- Őirler -

Yayın Tarihi:

04.08.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Benim Olmayan

Tek bir sorum var onlarca cevabı olan
Tek bir isteğim var gönlü başkasında olan
Tek bir dileğim var oda benim yarım olman
Daha ne diyeyim benim olmayan

Tek nefeste bir ömür tutsam içimde
Bir tek o papatya kokulu gülüşünü
Bir sefer bie bırakmasam son nefesim olsan
Daha ne diyeyim benim olmayan

Sevda çölünde kokan papatyasın
Kutuplarda açan mor sümbül
Gözlerimin gördüğü tek bahçe
Daha ne diyeyim benim olmayan

Tesadüfen gördüm meçbur sevdim
Gecemezdim hapsedüğüm gözlerini
Şelale misali omuzundan dökülen saçlarını
Daha ne diyeyim benim olmayan

Tolga Bayrı

Benim Yoksulum

Bilirmi insanođlu yapılan iyiliđi
Canından gecerde malından gecemez mi?
Bir selamsız sabahsız boş gecilirmi
Ne zaman huzur dolar benim yoksuluma

Paylaşsa sayısız nimeti
Versede dese ki çok şükür yarabbi
Yoksul verir yoksula yok olanını
Ne zaman doyar benim yoksulum

Hangi vicdan görmezden gelir görüneni
hangi ana bakmaz ağlayan evladına
Hani kimin umurunda yurdumun fakiri
Ne zaman doyacak benim yoksulum

yetermi hiç birkaç yardım eli
Görmezler sayısız gönlü zengin fakiri
Derdie ortak olurmu emsalinden başka
Ne zaman mesut olur benim yoksulum

Tolga Bayrı

Bir Ben Değilim Kendimde Bu Sıra

yar sandım gül dedim bastım canıma
sever dedim koydum basımı umudun omzuna
nazlı yarin hayaliyle yürüdüm ölüm yoluna
bir ben değilim kendimde bu sıra

sabahtan başladım düşlemeye
ah bir gelse ah bir gülse
beni sevdiğini söylse keşke
bir ben değilim kendimde bu sıra

yazarım yarimi yaşlı gözlerim
candır dedim oldu cananım
bitmek bilmez çocuksu umudum
bir ben değilim kendimde bu sıra

içimde kaldı çocuksu hevesim
derdim üzüntüm hepsi içimde
umudum var umudun içinde
bir ben değilim kendimde bu sıra

Tolga Bayrı

Bitmiyor Özlemin

Gecelerce düşünürüm hayalimi
Sevdiğim dersin belki diye dillerini
Can yakan sözlerinden üç beşini
Düşle düşle bitmiyor özlemin

Gözünden düşen yaşlarını
O yasemin kokulu saçlarını
Acı kahvemsiz gözlerini
Düşle düşle bitmiyor özlemin

Papatya kokulu gülüşünü
Mutluluğu hep bekleyişini
Merhamet yayan yürek sesini
Düşle düşle bitmiyor özlemin

Adalet için catan kaşlarını
Mutluluk sacan çehreni
Asalet abidesi duruşunu
Düşle düşle bitmiyor özlemin

Tolga Bayrı

Çok gördüler

Gece ayın ışığını
Gündüz güneşin tadını
Bahrda nisan yağmurlarını
Birde mutluluğu çok gördüler

Bir çocuk neşesini
Bir sevda ezgisini
Bir gülün tazesini
Birde seni çok gördüler

Kışın karın yağışını
Yazın günün yakışını
Bir aşkın sezgisini
Birde hayali çok gördüler

Bir bayram telaşını
Bir ırmağın akışını
Bir sana yazışımı
Birde umudu çok gördüler

Yasemin kokan saçlarını
Gözünün kahve rengini
Nazda tatlı olsan dilini
Birde seni çok gördüler

Tolga Bayrı

Dargınım Dünyaya

Yorulduğum usandım gayrı
Her bi yanım yardım ayrı
Derdiminde yok dermanı
Dargınım dünyaya gayrı

Ezdiler horgördüler bizi
Edebten kaldırmadık başımızı
Açtk eleri sığındık Allah!a
Dargınım dünyaya gayrı

Dert keder bırakmaz peşimizi
kimileri bekler son nefesimizi
Hep yağdı ya zamansız yağmurları
dargınım dünyaya gayrı

bir yanımda ayrılığın izi
Bir yanımda kışın sessizliği
Bir yanda ölümün izi
Dargımım dünyaya gayrı

Dert içinde derman aradım
Bir zamanlar senide yok saydım
umutlarımdanda senden de geçtim
Dargınım dünyaya gayrı

Tolga Bayrı

Deđdimi Hiç

Deli gibi sevdikte ne oldu hani
Sevildik mi sevindikmi ?
Gözlerimizin içi güldümü hiç
En önemlisi de deđdimi hiç

Ne çare ağlamak üzölmek
Vefasızlara boyun bükme
Seher vakte kadar düşlemek
O bu deilde deđdimi hiç

Aglatanlar bari biraz utansın
yüzleri kızarsın vicdanı sızlasın
Elleri titresin gözleri kızarsın
Sonra anlasını değmiyor hiç

Tolga Bayrı

Dur Be Ağam

Dur be ağam dur yapma anlatma
Yakma bedenim ciğerim dađlama
Gelir Őimdi uğrar birazdan aklıma
Dur be ağam dur yapma ağlatma

Destan yazdırır koyu kahve gözleri
Gelir Őimdi aklım asitemli sözleri
tek başımayım duvarlarım nemli
Dur be ağam dur yapma anlatma

Uçurumdan öteydi gözlerinin kuytusı
Őimdilerde aklımda ölüm uykusu
Duymaz olaydım aşkın tutkusu
Dur be ağam yapma ağlatma

Bir gülüşü ne hale koydu beni be ağa
Geçmiyor hasreti özlemi ağlaya ağlaya
Bitmiyor geceler dört duvar arasında
Dur be ağam dur ne olur hatırlatma

Tolga Bayrı

Durulmaz O Sular

Herkes düşmüş aşk acısına
Olurmu hiç vermeyince çaba
Mecnun olup düřsende yollara
Beklemeyince durulmaz sular

Gökyüzüne küstük güneři bilmeyince
herkes kopar bekle incelince
Dik tut başını herne olursa derdin de
beklemeyince durulmaz sular

Bir gülse yenik düşer tüm sözler
Nasıl dayanır ezelden dolu sözler
Hele dur yağidim silinir izler
Beklemeyince durulmaz sular

Verme vefasızlara yaralı yüreğini
Kadir kıymet bilmez kimileri
Defelarca dağlayacak en derinden
Beklemeyince durulmaz o sular

Tolga Bayrı

Geçmiyor Gelmeyince Yar

Bu günler unutulurmu bekleyince
Bu günler geçermi unuttum demeyle
Gecmez mi bir çay demlemeyle
Denedim geçmiyor gelmeyince yar

Dertlier derman bekler yaradandan
Kimisi belki gocunur yarasından
Her yaranın dermanı acanındadır elbet
Bekledim geçmiyor gelmeyince yar

Olmaz mı sandın ay çıkmadan gece
Bitermi sandın dertler bekleyince
Yağmadan yağmur inceden inceye
Yüregine gelme mi sandın bahar

Bitmwz cahille sohbet muhabbet
bilsede konuşur bilmesede
bir gün düzelecek sabret
bekleyince azalıyor hasret

Tolga Bayrı

Geçmiyor Ki

Geçmiyorki zaman unutayım
Durmuyorki gözüm yaşı uslanayım
Kimler dinlerki derdim anlatayım
Konuşamaz oldum gözlerinden sonra

Dinmez oldu seller göz pınarımdan
Dinsede bir çocuksu hevesle uyanamam
Çıkamaz gayrı bu can dertten gamdan
Konuşamaz oldum sözlerinden sonra

Caddede sokakta dilimde bıraktığın şarkı
Görenler der deli mi nemi ?
Yaşmadı ki bilmez çoğu bu derdimi
Gülemez oldum o gidişinden sonra

Her sabah beklerim geceler benim olsun
Görünmesin yaşlarım karanlığım dolsun
Anlamasın kimse neymiş derdim kederim
Kurudu gözpınarım ağlayamaz oldum

Tolga Bayrı

Gelirmiyim Aklına Hiç

Geceler uzun geceler hep hüzün
Olmayınca dostum gülmüyor yüzüm
Aklımdan çıkmıyor bir tek sözün
Bilmem gelşrmiyim ki aklına hiç

Gelince aklıma sesin,kesiliyor nefesim
Yoklugun geliyor kuruyor hevesim
Düğümleniyor bir bir hecelerim
Bilmem gelşrmiyim ki aklına hiç

Söylesene sana göre hangisi zordu
Sevilmek mi ? değer görmek mi ?
Her gülüşünün ölümsüzleşmesi mi?
Bilmem gelşrmiyim ki aklına hiç

Usanırmı bilinmez ki sevgim
Yorulurmu iç çekmekten bedenim
Dinermi bir gün sensizliğim
Bilmem gelşrmiyim ki aklına hiç

Tolga Bayrı

Hani O Güldüğüm Günler

bir tatlı yüze bir çift kahve göze
kaç şiir kaç şarkı yazılır dene
umut yeşerir belki dur bekle
hani nerede o güldüğüm günler

bu bedene sığmıyor deli kalbim
beklemekten sıkıldı bu canım
hasretinl eyandı gönül ocağım
hani nerede o güldüğüm günler

görmüştüm seni o çocuksu gülüşünle
gözlerinden müebbet yedim tam o anda
yeter ulan yeter kırma kalbi daha fazla
hani nerede o güldüğüm günler nerede

gel otur yanıma dinle kalbimin sesini
geçmişte kalan günlerin hatırasını
kapa gözlerini hisset ağlayan yanımı
hani nerede o güldüğüm günler nerede

Tolga Bayrı

Öyle Bir

Her günümde boğulmuşum gözlerinin denizinde
Her bakışta yaralanmışım ölürcesine
Düşenin dostu olmaz ya kimse düşmez kendi
Öyle bir düşmüşüm ki sevda seline batarcasına

Öyle bir baktığı vururcasına en asil duruşuyla
Bir yolculuk daha sona erdi gönül ufkumda
Hiç çıkmaz ki koyu kahve gözleri uykumda
Öyle bir dalmışım ki birdaha uyanamamda

Bu kadar zor olmamalı sevda denilen şey
Bitmek bilmez özlemi yanibaşımdayken bile
Özledim özledim hiç görmemişcesine
Öyle bir durum ki bakarken özlyorum

Tolga Bayrı

Resmin İle

Gezdiđin yollara müptela oldum
Hasretin gözlerimde mecnun oldum
Yeri geldi bazende ferhat oldum
Sen yokken resmin ile mutlu oldum

Baktığın yollara aşık oldum
Aptalca durup mutluda oldum
Bazende gururu kırık kaldım
Sen yokken resminle teselli oldum

Sen yokken ben herşey oldum
Ay ışığıyla dost gün ışığıyla düşman
Çocuksu bir gülüşlede pişman oldum
sen yokken resmin ile yorgun düştüm

Elimde maziden bir resim var
O resimde kahve gözlerin
O resimde senin kokun var
Sen yokken resmin ile ağlar oldum

Gözüm camda kulağım kapıda
Yüređim anılarda aklım sende kaldı
Bir isteğim vardı mazide kaldı
Sen yokken resmin ile uyuyr oldum

Tolga Bayrı

Senin için olsun

Yüreğinin en demli yerinden koy bardağıma
Tek şekeri gülüşün olsun.

Gözlerinin kahvesinden koy hadi
Tadı damağımda kalsın

Saçlarının tellerinden koy birazda kokun olsun
Aldığım son nefes olsun

Giderken bir resmini koy ağıtlarım asılsın
Umudum canla başla sarılsın

Olsunda ne olursa olsun
Senden olsun senden bir hatıran kalsın

Son kez gül ama samimi olsun nur saçsın
Çehren gözlerin ışıldasın

Yazdığım şiirlerimi dinle duyguları hisset
sevdiğimi anla buda senin için olsun ...

Tolga Bayrı

Yorulmuşum

Gerçekten de olmuyor yorulmuşum
Oturup ağlamaktadır sızlanmaktadır
Hayal kurup kendimce umut etmekten de
En çokta düşündüğüm şeyi konuşamamaktan

Yorulmuşum geç anladım ağlamaktan
Olmayacak duaya amin demekten
Belki olur diye hayal etmekten
En çokta düşündüğüm şeyi anlatamamaktan

Sen hangi rüyamsın korkak gecemden kalma
Yorulmuşum meğer düşünüp uyuyamamaktan
Sen hangi güneşsin bulutlu havamdan
En çokta görmek isteyip bakamadığım

Yemendendi bakamadığım gözlerinin kahvesi
Gerçekten yorulmuşum sevip sevilmemekten
Adını yazmak istemedim yine ağlarIM diye
Yorulmuşum yorulmuş göğümün gükyüzü.

Tolga Bayrı